

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **M. S.**, zastoupeného Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Čs. legií 1719/5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 24.7.2014, č. j. MSK 84788/2014,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 29.7.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24.7.2014, č. j. MSK 84788/2014, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobce navrhl, aby věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Žalobce uvedl, že nemůže souhlasit se závěrem správního orgánu, že řídil pod vlivem alkoholu a že takto činil zaviněně. Poukazoval na to, že již ve svém odvolání specifikoval, kdy a co pil za alkoholický nápoj. U jednání uvedl pouze, že na obědě pil pivo. To, že kolegové spěchali domů, tím bylo myšleno, že

odpoledne po práci, nikoliv hned po obědě. Namítal, že trvá tedy na tom, že vozidlo řídil cca 4 hodiny poté, co vypil malé pivo. Jeho odvolací námitka, že chybí zavinění u jeho jednání, je tak zcela na místě. Když si pivo dával, věděl, že nebude řídit dříve, než kolem 15 hod. Zcela důvodně se tak mohl domnívat, že když bude řídit, již žádný alkohol v krvi mít nebude. Navíc, když nastupoval do vozidla, tak na sobě nepociťoval žádný vliv alkoholu. Bylo na místě se tedy domnívat, že jeho tělo již alkohol odbouralo. Pokud tedy následně řídil vozidlo a při kontrole mu byla naměřena nejnižší prokazatelná hladina alkoholu v krvi ve výši 0,04 g/kg, chybí subjektivní stránka jeho jednání, a sice zavinění. Jelikož navíc naměřená hodnota alkoholu v krvi nepřekročila fyziologickou hladinu v krvi u člověka, která se pohybuje v rozmezí 0,03 až 0,05 g/kg, je zde pochybnost, zda alkohol v krvi měl původ právě v malém pivu. V tomto směru tedy žalovaný učinil nesprávné skutkové zjištění. Je toho názoru, že zcela přiléhavě odkázal na argumentaci Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí 7 As 105/2010-96. Žalobce dále namítal, že se žalovaný dopustil nesprávného právního posouzení. Poukazoval na to, že v odvolání uvedl, že jeho jednání není přestupkem, jelikož není naplněna materiální stránka přestupku. Překročení nulové hladiny alkoholu v krvi totiž bylo v jeho případě pouze o 0,04 g/kg, což je naprosto zanedbatelná hodnota, navíc ještě v mezích normální fyziologické hladiny alkoholu v krvi, kterou má každý člověk. Takové překročení nemůže vykazovat materiální znaky přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že odkazuje-li žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 105/2010-96, pak důvodem zrušení rozsudku krajského soudu byla nikoli absence zavinění přestupku, nýbrž absence odůvodnění zavinění přestupku v rozhodnutí správního orgánu. Šlo o téměř shodný případ, kdy bylo obviněnému z přestupku při řízení motorového vozidla dechovou zkouškou prokázáno 0,04 g/kg alkoholu v krvi. Nejvyšší správní soud nejprve zdůraznil, že kromě hodnot nulových a nenulových žádná třetí kategorie neexistuje, hodnota naměřená dechovou zkouškou po odečtení příslušné odchylky je vyšší než nula, a proto objektivně jde o ovlivnění řidiče alkoholem ve smyslu zákona o silničním provozu. V projednávané věci se správní orgány zabývaly subjektivní stránkou přestupku, správní orgán I. stupně dospěl k závěru o nedbalosti vědomé, žalovaný pak s ohledem na odvolací námitky hodnotil zavinění přestupku jako nedbalost nevědomou a na tomto závěru trvá. Žalobce se z počátku vyjadřoval tak, že požil jedno malé pivo bezprostředně před zahájením jízdy, posléze tvrdil, že tím myslel, že se tak stalo asi tři hodiny před započatím jízdy. Bez ohledu na to, že tato změna či upřesnění tvrzení se nejeví příliš důvěryhodně, má žalovaný za to, že ani doba 3 hodin není dobou dostatečnou k tomu, aby osoba, která vypije 0,03 l 10° piva, spoléhala na to, že má již nulovou hladinu alkoholu v krvi a řídila motorové vozidlo. Žalovaný má naopak za to, že žalobce se nemohl oprávněně a bezpečně domnívat, že má již nulovou hladinu alkoholu v krvi, a že tedy měl a mohl vědět, že může být alkoholem ještě ovlivněn. Žalovaný dále odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 126/2011, z něhož citoval a uvedl, že naproti tomu v dané věci žalobce podle vlastního tvrzení řídil po třech hodinách od požívání alkoholu, vzhledem ke krátké délce této doby má žalovaný za to, že absenci zavinění nelze shledat. K námitce žalobce o absenci materiální stránky přestupku žalovaný uvedl, že v obou správních rozhodnutích je náležitě odůvodněno, že jednání žalobce porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, neboť zde nevystaly žádné zvláštní okolnosti, které by při prokázání všech formálních znaků přestupku snižovaly společenskou škodlivost jednání žalobce natolik, aby se o přestupek nejednalo.

Zejména je třeba přihlédnout k tomu, že žalobce řídil nákladní motorové vozidlo v pracovní den v tzv. odpolední špičce v centru okresního města na silnici I. třídy, přičemž podle jeho vlastního tvrzení se dříve měli ve vozidle nacházet spolujezdci. Nízká prokázaná hodnota alkoholu v krvi a nejnižší forma zavinění pak byly zohledněny uložení sankcí na samé dolní hranici zákonných sazeb.

K projednání včas podané žaloby nařídil krajský soud jednání. Účastníci řízení při něm setrvali na svých stanoviscích k věci.

Poté krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.r.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů žalovaného a Magistrátu města Havířova zjistil krajský soud následující skutečnosti. Žalobce dne 18.3.2014 jako řidič nákladního automobilu Peugeot Boxer, RZ X byl vyzván k provedení dechové zkoušky přístrojem Dräger, která byla pozitivní. Bylo mu celkově naměřeno 0,28 promile alkoholu u prvního měření v 15.58 hod a 0,26 promile u druhého měření v 16.05 hod. Žalobce policii uvedl, že mezi 15.00 hod až 15.30 hod vypil 0,3 l 10° piva. Žalobce s naměřenými hodnotami souhlasil, byl s ním sepsán záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholického nápoje. Součástí spisu je ověřovací list č. 7051-OL-D0178-14 o kalibraci analyzátoru alkoholu v dechu a výpis z evidenční karty řidiče. Z oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na 12.5.2014 bylo zjištěno, že k jeho doručení žalobci došlo do vlastních rukou dne 10.4.2014. Žalobci bylo sděleno, že je předvolán jako obviněný z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b), k) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit tím, že dne 18.3.2014 kolem 15.35 hod v Havířově, po ulici Dlouhá třída, ve směru od ulice 17. listopadu k ulici Hlavní třída, na křižovatce ulic Dlouhá třída, Žákovská a Majakovského, řídil nákladní motorové vozidlo značky Peugeot Boxer, RZ X po požití alkoholického nápoje nebo v době, kdy byl ještě pod jeho vlivem, kdy jako nejnižší prokazatelná hodnota alkoholu v krvi řidiče byla zjištěna 0,04 g/kg, čímž porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu. U ústního jednání dne 12.5.2014 žalobce uvedl, že označeného dne si dal po obědě malé pivo. Kolegové spěchali domů, tak je chtěl odvézt. Je si vědom toho, že po požití alkoholu nesmí řídit, svého jednání lituje. Správní orgán poté provedl důkaz listinami, oznámením přestupku, záznamem o dechové zkoušce, úředním záznamem o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů, ověřovacím listem a výpisem z evidenční karty řidiče. Žalobce byl seznámen s obsahem spisové dokumentace a žádné další důkazy nenavrhoval. Správní orgán následně 14.5.2014 vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání předmětného přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť porušil § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona a byla mu uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a dále povinnost uhradit státu náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,- Kč a dále bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova podal žalobce včas

odvolání, v němž jednak namítal, že zjištěná hodnota alkoholu v krvi ve výši 0,04 g/kg je natolik zanedbatelnou hodnotou, že zde vyvstává pochybnost, zdali byla naplněna materiální stránka přestupku a dále vyslovil názor, že není naplněna ani formální stránka přestupkového jednání, jelikož chybí zavinění. V odvolání uvedl, že malé pivo si dal po obědě někdy mezi 11.00 až 12.00 hodinou a že v té době věděl, že nebude řídit dříve, než ve tři hodiny a zcela důvodně se tak domníval, že v té době již žádný alkohol v krvi mít nemůže. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 24.7.2014, č. j. MSK 84788/2014, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. K odvolací námitce, že vyšetřená hladina alkoholu 0,04 g/kg je v zanedbatelné výši a že vzhledem k tvrzené době konzumace alkoholu a době řízení nemohl důvodně předpokládat, že bude ještě ovlivněn alkoholem a že přestupek nezavinil, žalovaný uvedl, že zjištěná nenulová hladina alkoholu v krvi značí, že žalobce zkonsumoval alkohol v takovém množství nebo v takové době před řízením vozidla, že byl následně prokazatelně alkoholem ovlivněn. Pokud během dne požil alkohol, měl vliv alkoholu na svůj organismus předpokládat. Žalovaný zdůraznil, že je nutno si uvědomit, že vyjádření té nejnížší možné hodnoty 0,04 g/kg alkoholu v krvi je provedeno ve prospěch žalobce jakožto obviněného. Co se týče hodnocení zavinění přestupku, vyslovil názor, že je zřejmé, že žalobce spáchal dotčený přestupek z nedbalosti – z nedbalosti nevědomé, kdy nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem (že nevěděl, vyplývá dle žalovaného z jeho obhajoby, kdy předpokládal, že alkoholem ovlivněn není), ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Prokázání nenulové hladiny alkoholu poukazuje na předchozí konzumaci alkoholu v takové době, že v době řízení byl žalobce stále ještě alkoholem ovlivněn, respektive vzhledem k pozitivnímu výsledku dechové zkoušky, který prokazuje, že požil takové množství alkoholu a v takové době před řízením vozidla, že mohl předpokládat stále trvající vliv alkoholu. Nedbalostní zavinění k odpovědnosti za přestupek postačuje. Žalovaný poznamenal, že správní orgán I. stupně vycházel při rozhodování věci z jemu známých skutečností, tj. i z výpovědi žalobce jakožto obviněného, a proto očekávaně vyhodnotil spáchání přestupku obviněným z vědomé nedbalosti a jestliže v odvolání žalobce svou obhajobu proměnil a tvrdil, že onen oběd byl kolem 11.00 až 12.00 hod, tedy čtyři hodiny před dobou řízení, pak žalovaný jako odvolací správní orgán přehodnotil zavinění přestupku žalobcem z nevědomé nedbalosti, tj. na nejméně závažnou formu zavinění. Žalovaný dále odůvodnil závěry o naplnění materiální stránky předmětného přestupku a zdůraznil, že je zájmem společnosti, aby se provozu na pozemních komunikacích řízení vozidel účastnili řidiči, kteří nejsou ovlivněni alkoholem. Technikou výpočtu, spočívající v odečtení odchylky měření ve výši 0,24 g/kg alkoholu, se zjišťuje nejnížší prokazatelná hladina alkoholu v krvi. Vyšetření nenulové hladiny alkoholu v krvi řidiče pak vede k závěru o jeho ovlivnění. Žalovaný neshledal žádné relevantní okolnosti, které by jej vedly k tomu, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku. Poukázal na to, že se žalobce účastnil ve frekventovanou odpolední dobu silničního provozu na rušných křižovatkách v centru města Havířova. Žalovaný se dále zabýval hodnocením uložených sankcí.

Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného

takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

V dané věci bylo postaveno najisto, že žalobce řídil motorové vozidlo dne 18.3.2014 pod vlivem alkoholu. Žalobce sám uvedl, že požil alkohol a tento byl u něj prokazatelně zjištěn. Při určení výše hladiny alkoholu na základě naměřené hodnoty po dechové zkoušce byla vzata v úvahu možná odchylka měření a rovněž fyziologická hladina alkoholu v krvi a o tyto hodnoty byl výsledek měření korigován ve prospěch žalobce. Dechová zkouška byla provedena kalibrovaným analyzátozem alkoholu. Ve shodě s žalovaným má krajský soud za to, že ve správním řízení bylo prokázáno, že v krvi žalobce se nacházelo množství alkoholu nad běžnou fyziologickou hladinu. Správní orgán proto nepochybil, když dospěl k závěru, že jednáním žalobce, tj. řízením vozidla v době, kdy byl ještě pod vlivem alkoholu, došlo k naplnění objektivních znaků skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, byť naměřená hodnota alkoholu v dechu žalobce byla nízká. V této souvislosti krajský soud odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 5 As 24/2009-65, v němž učinil závěr, že „jakákoli naměřená hodnota vyšší než nula, nasvědčuje výskytu určitého množství alkoholu v organismu. Z tohoto pohledu je tedy třeba každý takový výsledek dechové zkoušky považovat za pozitivní, přičemž i minimální hodnota alkoholu v dechu řidiče naměřená při dechové zkoušce vznáší pochybnost o tom, zda-li tento řidič před řízením motorového vozidla nepožil alkoholický nápoj a nebyl při řízení vozidla pod jeho vlivem.“ V rozhodnutí č. j. 7 As 105/2010-96 Nejvyšší správní soud konstatoval, že uvedený způsob posuzování vychází ze zásady tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel, která v České republice platí a podle níž je jakékoliv množství alkoholu z požití alkoholických nápojů způsobitelné k tomu, aby jím byl řidič při řízení ovlivněn. V jejím důsledku lze rozlišit pouze dvě kategorie naměřených hodnot alkoholu u osob řídících vozidlo nebo jedoucích na zvířeti ve smyslu zákona o silničním provozu, hodnoty nulové a nenulové. Zákonodárce žádným způsobem nekonstruuje třetí kategorii, která by zahrnovala naměřené hodnoty nízké až bagatelní, ani neumožňuje odvození její existence z platných právních předpisů, konec citace. V dané věci byly naplněny i subjektivní znaky skutkové podstaty uvedeného přestupku, přičemž v případě přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu k naplnění subjektivní stránky odpovědnosti za tento přestupek postačuje zavinění z nedbalosti. I za situace, že žalobce vypil malé pivo cca 4 hodiny před jízdou, jak tvrdil u ústního jednání (kdy uvedl, že to bylo po obědě) a v odvolání upřesnil, že to bylo mezi 11.00 až 12.00 hod, a dechová zkouška proběhla v 15.58 hod a v 16.05 hod, a současně tvrdil, že předpokládal, že již alkoholem ovlivněn není, pak krajský soud sdílí názor žalovaného, že vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům to vědět měl a mohl. Právě zjištěná nenulová hladina alkoholu v krvi vypovídá o tom, že žalobce zkonzumoval alkohol v takovém množství nebo v takové době před

řízením vozidla, že byl následně prokazatelně alkoholem ovlivněn. Ve shodě s žalovaným má i soud za to, že pokud žalobce během dne požil alkohol, měl jeho vliv na svůj organismus předpokládat. Soud souhlasí s hodnocením zavinění přestupku žalovaným, že žalobce spáchal předmětný přestupek z nedbalosti nevědomé, kdy nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem (předpokládal, že alkoholem ovlivněn není), ač to vzhledem k okolnostem a svým poměrům vědět měl a mohl. S ohledem na shora uvedené soud neshledal důvodnými žalobní námitky žalobce, že u jeho jednání chybí zavinění a že není naplněna materiální stránka přestupku s argumentací, že u něj byla zjištěna nízká hladina alkoholu.

Soud uzavírá, že správní orgány správně provedly právní kvalifikaci správního deliktu, řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty a výši sankce. Soud neshledal žádné vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské nám. č. 6.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 14.4.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně